ΤΟ ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΜΑΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ "ΕΘΝΙΚΟΝ ΚΗΡΥΚΑ,,

ΠΕΡΙ ΜΙΑΝ ΚΑΤΕΔΑΦΙΣΙΝ

ΠΕΡΙ ΜΙΑΝ ΚΑΤΕΔΑΦΙΣΙΝ

Προς τὸν κ. Διευθυντὴν τῆς ἐφημερίδος «Ἐθνικος Κηρυξ»

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ, εἰς τὸ φύλλον τῆς ὑμετέρας ἐγκρίτου ἐφημερίδος τῆς 30—4—1962, δημοσιευθέντος σχολίου ὑπὸ τὸν τίτλον «Καὶ ὅμως» σχέσιν ἔχοντος μὲ τὴν κατεδάφισιν τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Γαμβέτα 15, ἐπικινδύνως ἐτοιμορρόπου οἰκοδομῆς, Ἰδιοκτησίας Βουτσινᾶ Νικολάου κατοίκου Μαγκουφάνας Ἀττικῆς, ἔχομεν τὴν τιμήν, νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν ὅτι, ἡ ὀραδύτης κατεδαφίσεως ταύτης, ὡς ἀνεφέρεν ἡμῖν ἡ ἁρμοδία ὑφ' ἡμᾶς ὑπηρεσία, ὀφείλεται εἰς τὴν ἀκόλουθον αἰτίαν:

Διὰ τὴν κατεδάφισιν ἐπικινδύνως ἐτοιμορρόπου τμήματος τῆς ἐν λόγῳ οἰκοδομῆς, ἐξεδόθη ἀρχικῶς ἡ ὑπ' ἀριθ. 102)15—1—1962 ἔκθεσις τῆς Δ)νσεως Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Νομοῦ Ἀχαΐας, καθ' ἧς, κοινοποιηθείσης εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον Ἰδιοκτήτην, ὑπεβλήθη ὑπ' αὐτοῦ ἁρμοδίως ἔνστασις, αἰτουμένου ὅπως, ὁλόκληρος ἡ οἰκία του κριθῇ ἐτοιμόρροπος. Γενομένης ἐν μέρει ἀποδεκτῆς τῆς ἐνστάσεως, ἐξεδόθη ὑπὸ τῆς οἰκίας ἐπιτροπῆς ἐξετάσεως ἑτοιμορρόπων, τὸ ὑπ' ἀριθ. 928)6—4—1961 πρωτόκολλον κατεδαφίσεως, τμήματος μόνον τῆς ὡς ἐίρηται οἰκίας, δι' οὗ ἐπάσσετο εἰς τὸν ἀνωτέρω ἰδιοκτήτην 3ήμερος προθεσμία διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως.

Δεδομένου ὅτι, ὡς ἀνωτέρω σημειοῦται, ὁ ὑπόχρεως διὰ τὴν κατεδάφισιν ἰδιοκτήτης διαμένει εἰς Μαγκουφάναν Ἀττικῆς, ἡ προμηνησθεῖσα ὑπηρεσία ἡμῶν διὰ σχετικοῦ ἐγγράφου της ἀπετάθη πρὸς τὴν ἑκεῖσε Ἀστυνομικὴν Ἀρχὴν Χωροφυλακῆς, ἵνα εἰδοποιήσῃ τοῦτον καὶ προδῇ εἰς τὴν ἄμεσον ἐντὸς τῆς τασσομένης προθεσμίας ἐκτέλεσιν, πρὸς ἀποφυγὴν τυχὸν δυστυχήματος ἐκ τοῦ ὑφισταμένου κινδύνου.

Κοινοποιηθέντος τοῦ ἐν λόγῳ πρωτοκόλλου καὶ εἰς τὸν Δῆμον Πατρέων, οὗτος ἐγνώρισεν εἰς τὴν προαναφερθεῖσαν ὑφ' ἡμᾶς ὑπηρεσίαν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 16504)Δ)105 ἀπο 19—4—1962 ἐγγράφου του ὅτι, θέτει εἰς τὴν διάθεσιν ταύτης, τὸ ἀπαιτούμενον διὰ τὴν κατεδάφισιν χρηματικὸν ποσὸν ἤτις, κατόπιν αὐτοῦ καὶ ἐπειδή, ἐκ μέρους τοῦ ἰδιοκτήτου οὐδεμία πρὸς τοῦτο ἐνέργεια ἐγένετο, ἐμερίμνησε διὰ τὴν ἐξεύρεσιν ἐργατῶν καὶ ἐργολάβου, οἱ ὁποῖοι, τῇ ἐπιβλέψει ἰδιώτου μηχανικοῦ, ἤρξαντο τὴν 23—4—1962 τῶν ἐργασιῶν τῆς κατεδαφίσεως.

Ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας
ΠΑΝΟΣ Δ. ΚΑΡΑΜΠΟΥΛΗΣ

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Φίλε κ. Ν. Ἀνδρουτσόπουλε, ὡς ἀνέγνωσα εἰς τὴν πρὸς ἐμέ ἀπάντησίν σας δημοσιευθεῖσαν εἰς τὸ φύλλον τῆς 13 Μαΐου «Ἐθνικὸς Κήρυξ» ἀναγνωρίζετε καὶ σεῖς πρὸς ἀπόλυτον ἱκανοποίησίν μου ὅτι εἰς τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον δὲν ὑπάρχει ἀκρίβεια χρόνου. Δι' αὐτὸ σᾶς συγχαίρω. Εἰς τὸν 7ον ἀποστολικὸν κανόνα καὶ εἰς τὴν α' ὑποσημείωσιν, ἀναφέρεται, ὅτι ἡ Λ' Οἰκουμενικὴ Σύνοδος δὲν ἀπέβλεψεν εἰς τὴν ἀκρίβειαν χρόνου προκειμένου νὰ ἐκανόνιζε τὴν ἑορτὴν του Πάσχα καὶ τοῦτο, διότι ἡ ἀκριβὴς ἡμέρα τῆς Σταυρώσεως καὶ Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου μας δυστυχῶς δὲν εἶναι γνωστή.

Ὁ Κύριός μας ἐσταυρώθη τὴν 14ην τοῦ μηνὸς Νισὰν, δηλαδὴ μεταξὺ σημερινοῦ Μαρτίου καὶ Ἀπριλίου καὶ ἐν τοσούτῳ διὰ νὰ προσδώσῃ μίαν ἑορταστικὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα καθ' ὁλόκληρον τὴν χριστιανωσύνην ἐκανόνισεν ὅπως αὕτη ἑορτάζεται τὴν Α' Κυριακὴν μετὰ τὴν πρώτην πανσέληνον τῆς ἐαρινῆς ἰσημερίας.

Μὲ ἀποκαλεῖται Προτεστάντην. Πόθεν τὸ συνάγετε αὐτό; Ἀλλὰ σᾶς δικαιολογῶ διότι ἀσφαλῶς δὲν γνωρίζετε τί εἶναι ὁ Προτεσταντισμός. Οἱ διαμαρτυρόμενοι οἱ ὁπαδοὶ τοῦ Λουθήρου δηλαδή, ἐκ τῶν ἑπτὰ μυστηρίων παραδέχονται μόνον τὰ δύο, τὸ βάπτισμα καὶ τὴν εὐχαριστίαν. ἐκτὸς τῆς Ἀγγλικανικῆς ἥτις παραδέχεται καὶ τὰ ἑπτὰ Ἅγια μυστήρια. Ἐγώ, κ. Ἀνδρουτσόπουλε, πιστεύω καὶ εἰς τὰ ἑπτὰ Ἅγια Μυστήρια καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἀμύνομαι. Προτεσταντίζοντες εἶσθε σεῖς οἱ ὁποῖοι μὲ τὰς παλαισημερολογικὰς δοξασίας σας μεταθέσατε τὴν μνήμην τῶν Ἁγίων εἰς ἄλλας ἡμερομηνίας. Ἐνῷ δηλαδὴ ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου ἑορτάζετο καὶ ἑορτάζεται τὴν 21ην Μαΐου, σεῖς τὴν ἑορτάζετε τὴν 3ην Ἰουνίου. Ὁποία πλάνη! Μέμφεσθε τὴν Ἁγίαν ἡμῶν ἐκκλησίαν ὅτι, ἀποθέλεσα εἰς τὴν ἀκρίβειαν τοῦ χρόνου, συνεορτάζει τὰς ἑορτὰς μὲ τοὺς Παπικούς. Μάθετε, λοιπόν, κ. Ν. Ἀνδρουτσόπουλε, ὅτι ὅταν συνῆλθεν ἡ πρώτη Οἰκουμενικὴ Σύνοδος καὶ ἐκανόνισε τὰς ἑορτὰς μία Ἐκκλησία ὑπῆρχε καὶ τὸ Σύμβολον τῆς πίστεώς μας εἰς μίαν Ἐκκλησίαν ἀπευθύνεται Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικήν. Τὸ σχίσμα τῶν Ἐκκλησιῶν ἤρχισεν ἀπὸ τὸ 1000 μ. Χ. καὶ ἔγινεν ὁριστικὸν τὸ 1350. Μέχρι τότε, καὶ σεῖς καὶ ἐμεῖς ὁμοῦ μὲ τοὺς Παπικοὺς δὲν ἑωρτάζομεν τὰς ἑορτάς; Διατὶ σήμερον τὸν συνεορτασμὸν μὲ τοὺς Παπικοὺς τὸν θεωρεῖτε ὡς ἁμάρτημα; Εἴσθε σχισματικοὶ διότι μετεθέσατε τὰς πραγματικὰς ἡμέρας τῆς μνήμης τῶν Ἁγίων μας.

Σᾶς ἐρωτῶ, κ. Ν. Ἀνδρουτσόπουλε, ἐὰν τὸ ἡμερολόγιον ἤλλασσε μετὰ 50 αἰῶνας, ὁπότε θὰ ἐρχόμεθα 50 ἡμέρας ἐμπρός, σεῖς τί θὰ ἐκάμνετε; Θὰ ἑωρτάζετε τὴν μνήμην ἑνὸς Ἁγίου μετὰ 50 ἡμέρας, δηλαδή, ἐνῷ ὁ Ἅγιος ἐκοιμήθη τὴν ἄνοιξιν, σεῖς θὰ τὸν ἑωρτάζετε τὸ θέρος; Ὁποία πλάνη!!!

Ἐφ' ὅσον τὸ Ἰουλιανὸν ἡμερολόγιον ἦτο ἐσφαλμένον καὶ κάθε 128 χρόνια καθυστερούσαμεν μίαν ἡμέραν, δὲν καθυστερούσαμεν καὶ ἀπὸ τὸν πραγματικὸν χρόνον τῆς μνήμης τοῦ Ἁγίου, μίαν ἡμέραν; Ὁμιλεῖτε διὰ τὰς ὀρθοδόξους Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων κλπ., ὅτι ἐξακολουθοῦν νὰ βαδίζουν μὲ τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον. Αὐτὸ εἶναι ἄλλοι ἀνώτεροι νὰ τὸ ἐλέγξουν καὶ οἵτινες θὰ τὸ ρυθμίσουν ἐν καιρῷ.

Ὁμιλεῖτε διὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Ἐνῷ συμπίπτει τὴν Μ. Ἑβδομάδα. Τί πρέπει νὰ γίνῃ; Δυστυχῶς κ. Ν. Ἀνδρουτσόπουλε δὲν θέλετε νὰ παραδεχθῆτε τὴν ἀλήθειαν καὶ ἐξοκελευεθῆτε ὑπερασπυνόμενος τῶν δοξασιῶν σας νὰ ὁμιλῆτε περὶ δνου σκιᾶς.

Ταῦτα πρὸς γνῶσιν τῆς ἀληθείας καὶ ἐνημέρωσιν τῶν πεπλανημένων.

Σ.Π. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΛΕΥΚΑΣ

Κύριε Διευθυντά,

Καὶ ἄλλοτε ἠσχολήθην διὰ τοῦ ἀγαπητοῦ μου «Ἐθνικοῦ Κήρυκος» μὲ τὸ ἐξωκκλήσιον Ἁγίου Νικολάου Λεύκας καὶ τώρα παρακαλῶ ὅπως δημοσιεύσητε, τὰς κατωτέρω κρίσεις μου ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ. Μὲ τὴν ἐπιβεβαιούμενην, ἐρησκευτικὴν, κατάνυξιν καὶ μεγαλοπρέπειαν, ἐτελέσθη, ἡ τοπικὴ θρησκευτικὴ Πανήγυρις, τοῦ Ἁγίου Νικολάου Λεύκας. Χρεοστανοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ. Κωνσταντίνου, τὴν παρελθοῦσαν 10ην Μαΐου πλαισιουμένου ὑπὸ τοῦ ἱεροῦ κλήρου, μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Πρωθιερέα τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως Πατρῶν αἰδ. κ. Γεώργιον Παπαθανασόπουλον ἀρχιγραμματέα αὐτῆς. Πλῆθος κόσμου τὴν πρωΐαν τῆς 10ης Μαΐου συνέρρεεν ἐκ τῆς πόλεως τῶν Πατρῶν, τῶν Περιχώρων καὶ ἀπὸ ὅλον τὸν Νομὸν Ἀχαΐας. Ὁλόκληρος, ἡ τεραστία Πλατεῖα τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ εἶχε κατακλυσθῆ ἀπὸ πιστοὺς ὁ ὁποῖοι, παρηκολούθουν, τὴν μετὰ διδομένην διὰ μεγαφώνων τελουμένην ἱεροτελεστίαν. Ἰδιαιτέρως συνεκίνησε τὰ πλήθη ἡ πράγματι, χρηστιανικὴ καὶ ὑπέροχος ὁμιλία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας, περιστραφεῖσα, περὶ τῶν καθηκόντων τῶν χριστιανῶν ὡς χριστιανῶν καὶ πέριξ τοῦ βίου τοῦ Ἁγίου Νικολάου τοῦ θαυματουργοῦ.

Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον παρηκολούθησα καὶ διεπίστωσα, ἀπὸ τοὺς προσκυνητὰς ἦτο αἱ κρίσεις αὐτῶν διὰ τὸ ἀντιθρησκευτικὸν κλείσιμον τοῦ ὡραιοτέρου ἐξωκκλησίου τῆς Μητροπόλεως Πατρῶν.

Ἤκουσα διαφόρους συζητήσεις μεταξύ των: Ἄλλοι ἔλεγον: Δὲν εἶναι κρῖμα νὰ μένῃ κλειστὸς ὅλο τὸν χρόνο ὁ «Ἅγιος Νικόλαος»; Ἄλλοι: Ποῖος τὴν ἔχει κλείσει, ὁ Σύλλογος ἢ ὁ Δεσπότης μας»; Ἄλλοι, τὸ σπουδαιότερον νὰ λέγουν: Ἐδόθη χάρις εἰς τόν... κατάδικον ἅγιον νὰ λειτουργηθῇ σήμερον, καὶ αὔριον πάλιν φυλακὴ» καὶ ἄλλα πολλά.

Βεβαίως, εἶναι βαρὺ πολὺ νὰ μένῃ κλειστὸς ὁ ὡραιότρος αὐτὸς Ναὸς τοῦ Ἁγίου Νικολάου Λεύκας. Διερωτῶντο δὲ οἱ προσκυνηταί: Μὰ γιατὶ γίνεται αὐτό: Καὶ δικαίως. Συνωμίλησα μὲ μέλη τοῦ Συλλόγου Οἰνεμπόρων καὶ Οἰνοπαραγωγῶν ἅτινα φέρουσι βαρέως τὸ τοιοῦτον, συναισθανόμενοι τὸ ἄτοπον αὐτὸ τὸ ὁποῖον ὡς μοῦ ἐτόνιζον, εἶναι ζήτημα τοῦ Μητροπολίτου μας.

Ἀπευθύνομαι, ἄρα ἐγὼ ὁ ἀγράμματος ἀγρότης πρὸς τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην μας. Καὶ τὸν παρακαλῶ ὅπως, ἐπιληφθῇ αὐτοπροσώπως, τοῦ σοβαροῦ αὐτοῦ θέματος καὶ διατάξῃ τὸ ἄνοιγμα τοῦ ὡραίου αὐτοῦ Ναοῦ ὅπως ἐγένετο ἀπὸ τῆς κτίσεώς του, ἵνα προσέρχωνται οἱ χριστιανοὶ εἰς αὐτόν. Ἴσως νὰ διεπράχθησαν σφάλματα, παρὰ τῶν κατοίκων παρὰ τῶν ἐπιτρόπων, παρὰ τῶν ἱερέων, παρὰ τοῦ ἰδιοκτήτου Συλλόγου Οἰνοπαραγωγῶν. Αὐτὰ πρέπει ὅλα νὰ ὑπερπηδηθοῦν διότι τὸ σφάλειν εἶναι ἀνθρώπινον, καὶ νὰ μείνῃ, τὸ στολίδι αὐτὸ ἐλεύθερον ὅπως εὑρίσκετο καὶ πρῶτα.

Μὲ τοὺς ὅρους ἐκείνους τοὺς χριστιανικοὺς τοὺς θρησκευτικοὺς ποὺθέλει κανονίση ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας, μὲ τὸν ἰδιοκτήτην τοῦ Ναοῦ Σύλλογον τῶν Οἰνεμπόρων καὶ Οἰνοπαραγωγῶν Πατρῶν. Ἀφίσατε, τὸν Ναὸν ἐλεύθερον Σεβασμιώτατε, διότι εἶναι ὁ ὡραιότερος Ναὸς τῆς Ἐπισκοπῆς Σας, ὡς Ναὸς καὶ ὡς τοπεῖον σπάνιον.

ΘΕΟΔ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ
Ἀγρότης — Ὀβρυᾶ

Η ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν, τὰ Μέλη τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, Ἀρχηγοὺς Κομμάτων, Βουλευτὰς καὶ πολιτευτὰς ἀπάσης τῆς Χώρας.

Κύριοι,

Εἶναι μήπως κάτι τὸ ἄγνωστον ἢ πρωτάκουστον τὸ ὅτι 1.500.000 Ἑλλήνων πολιτῶν, στερεῖται τῆς θρησκευτικῆς του ἐλευθερίας; Ὅτι καταπιέζεται ἡ θρησκευτική του συνείδησις παντεσιτρόπως; Ὅτι εὑρίσκεται εἰς τὴν ἐποχὴν τῶν ρωμαϊκῶν κατακομβῶν; Ὅτι κατὰ περιφερείας ὁ διωγμός μας λαμβάνει διαφόρους μορφάς; Ἀλλοῦ ἀπαγορεύεται ἡ ἄσκησις τῶν θρησκευτικῶν μας καθηκόντων παντελῶς, ἀλλοῦ σφραγίζονται Ναοί, ἀλλοῦ ἐμποδίζεται ἡ Θεία Λειτουργία, ἀλλοῦ ἐμποδίζεται καὶ αὐτὴ ἡ κυκλοφορία εἰς τοὺς δρόμους τῶν κληρικῶν μας, ἀλλοῦ ἐμποδίζεται ἡ καταχώρησις τῶν Ληξιαρχικῶν μας πράξεων ἀλλοῦ διαπράττονται τυμβωρυχίαι, ἐνῷ συγχρόνως δίδονται ἄδειαι ἀνακομιδῆς τῶν ὀστῶν ἀκόμη καὶ ἀλλοφύλων καὶ ἀλλοθρήσκων ἐχθρῶν πολεμησάντων κατὰ τῆς Πατρίδος μας;

Γνωρίζετε ὅτι αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι φέρουν τὸν σταυρὸν τοῦ ὀνειδισμοῦ διὰ τὴν προσήλωσίν των εἰς τὰς Παραδόσεις, Ἐκκλησίας καὶ Ἔθνους; Γνωρίζετε ὅτι αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι βαδίζουν συμφώνως πρὸς τὸ πνεῦμα καὶ τὸ Γράμμα τῆς Ἁγίας Γραφῆς, τῶν Ἱερῶν Κανόνων, τῆς Ὀρθοδόξου Χριστιανικῆς Διδασκαλίας καὶ τοῦ Συντάγματος;

Τούτων οὕτως ἐχόντων ἐρωτᾶται: Τὸ Ἑλληνικὸν Σύνταγμα καὶ οἱ Νόμοι ἔχουν ἐφαρμογὴν ἐφ' ὅλων τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν, ἢ μήπως ἔχουν ἰσχὺν μόνον δι' ὡρισμένα ἄτομα ἢ ὁμάδας ἀτόμων καὶ δι' ἄλλους δὲν ἰσχύουν; Εἶναι ἢ δὲν εἶναι ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἴσοι ἀπέναντι τοῦ Νόμου; Τὸ λέγει αὐτὸ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Συντάγματος ἢ δὲν τὸ λέγει; Καὶ ἂν τὸ λέγῃ αὐτὸ τὸ Σύνταγμα, διατὶ δὲν τηρεῖται; Ἔχουν ὅλοι οἱ Ἕλληνες δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις, ἢ μήπως, ἄλλοι ἔχουν μόνον δικαιώματα καὶ ἄλλοι μόνον ὑποχρεώσεις; Ἡ ἀρχὴ τῆς ἐλευθερίας τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως, ἰσχύει μόνον δι' ὅλους τοὺς ξενοκινήτους αἱρετικοὺς καὶ προπαγανδιστὰς καὶ ἀνατροπεῖς καὶ δὲν ἰσχύει διὰ τοὺς Ἕλληνας Γνησίους Ὀρθοδόξους Χριστιανούς; Καὶ τοῦτο μὲ ποίαν δικαιολογίαν; Καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ποίας ἠθικῆς, ποίας λογικῆς ἢ ποίου Νόμου; Δὲν στρατευόμεθα; Δὲν φορολογούμεθα; Καὶ πόσας ὥρας ἕως σήμερον καθ' ἑκάστην προβληματικὴν περίοδον, δὲν μᾶς ὑπεχρέωσε τὸν σεβασμὸν τῶν συνταγματικῶν μας δικαιωμάτων, ἐλευθερίαν ἐκτελέσεως τῶν θρησκευτικῶν μας καθηκόντων καὶ ἀσκήσεως τῶν δικαιωμάτων μας;

Ποῦ εἶναι αἱ ὑποσχέσεις Σας περὶ ἐλευθερίας, περὶ Δημοκρατίας, περὶ ἰσοπολιτείας καὶ Δικαιοσύνης; Καὶ ἀφοῦ δὲν εἴχατε σκοπὸν νὰ ἐφαρμόσετε ὅσα ὑπεσχέθητε, διατὶ ἐδίδατε ὑποσχέσεις; Τὶ ἀπέγιναν αἱ μεγαλόστομοι ἐπαγγελίαι περὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ πολίτου; Καὶ διατὶ ἐψηφίζατε Νόμους ὅπως π. χ. τὸν Νόμον 3323)1953 περὶ κυρώσεως τῆς Διεθνοῦς Διακηρύξεως τῶν Δικαιωμάτων τοῦ Ἀνθρώπου; Καὶ τὰ ἰδικά μας Δικαιώματα διατί καταπατοῦνται; Τί ἐννοοῦσατε λέγοντες «ἀνθρώπινα δικαιώματα»; Ἀνθρώπινον δὶ καίωμα εἶναι ἐλευθερία τῆς ἐκδηλώσεως τῶν ἰδιοτήτων τοῦ ἐντὸς τοῦ ἀνθρώπου κεκρυμμένου κτήνους διὰ ποικίλων μέσων καὶ τρόπων, ὑπὸ διαφόρους προφάσεις καὶ πολλάκις ὑπὸ τὴν ἐνίσχυσιν καὶ προστασίαν τῆς Πολιτείας καὶ δὲν εἶναι ἀνθρώπινον Δικαίωμα ἡ ἄσκησις τῆς ἀρετῆς καὶ τῶν θρησκευτικῶν καθηκόντων μιᾶς μερίδος πολιτῶν;

Εἶναι ἀνθρώπινον δικαίωμα ἡ δράσις τῶν ἀθέων ὑλιστῶν, αἱρετικῶν καὶ λοιπῶν ἀνατροπέων καὶ δὲν εἶναι ἀνθρώπινον καὶ νόμιμον δικαίωμα ἡ τήρησις ἀκαινοτομήτου τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως καὶ τῶν Ἱερῶν Παραδόσεων τὴν ὁποίαν κατὶ τὸ Σύνταγμα ἐπιβάλλει καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς ἀμύνης κατὰ τῶν δυνάμεων τῆς ἀνατροπῆς ἐπιτάσσει; Καὶ μὲ ποῖον αἰτιολογικὸν; Μὲ ποίαν δικαιολογίαν; Τῆς «ἐξελίξεως»; Ἀλλὰ ἡ βία καὶ ὁ διωγμὸς εἶναι ἀνέλιξις καὶ ὄχι ἐξέλιξις, Τῆς Προόδου; Ἀλλὰ ἡ ἄρνησις καὶ ἡ διαστρέβλωσις τῶν αἰωνίων ἀξιῶν τοῦ Ἑλληνοχριστιανισμοῦ καὶ τῆς Ὀρθοδοξίας εἶναι ὁπισθοδρόμησις καὶ παλιμβαρβαρισμός.

Μὲ ποῖον αἰτιολογικὸν λοιπὸν διωκόμεθα; Μὲ τὸ τοῦ «συγχρονισμοῦ»; Καὶ ποία ἡ ἔννοια τοῦ συγχρονισμοῦ καὶ ποία ἡ ἀξία αὐτοῦ; Θὰ συγχρονισθῶμεν μὲ τὴν ἄρνησιν; Καὶ ἂν οἱ πολλοὶ μὲ τὸν κατήφορον τὸν ὁποῖον ἔχει λάβει σήμερον ἡ Κοινωνία μας, βυθισθοῦν εἰς τὴν ἀθεΐαν, ἢ τὰς αἱρέσεις ἢ ἂν οἱ πολλοὶ ἀσπασθοῦν ἰδέας ἀνατρεπτικάς, πρέπει ἡμεῖς νὰ ἀρνηθῶμεν τὰς προαιωνίας ἀρχὰς τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ, μόνον καί μόνον διὰ νὰ μὴ μᾶς χαρακτηρίσουν «ἀσυγχρονίστους»; Ὅταν δηλ. ἐκφυλισθῶμεν ἐθνικῶς καὶ θρησκευτικῶς, τότε θὰ εἴμεθα «συγχρονισμένοι»; Ὄχι, μυριάκις ὄχι.

Κύριοι. Ὅτι καὶ νὰ γίνῃ, ἡ Ὀρθοδοξία δὲν πρόκειται νὰ ἐκλείψῃ ἀπὸ αὐτὴν τὴν γωνίαν τῆς γῆς. Ἔχετε ὑποχρέωσιν νὰ σεβασθῆτε τὰ συνταγματικὰ δικαιώματα ἡμῶν καὶ νὰ συντελέσητε εἰς τοῦτο κατὰ τὸ μέτρον τῆς ἁρμοδιότητος ὑμῶν. Νὰ ἀφεθῇ ἡ Ὀρθοδοξος ἡμῶν Ἐκκλησία ἐλευθέρα διότι οὕτως ἢ ἀλλέως ἡ Ὀρθοδοξία θὰ νικήσῃ, ὁ δὲ Μασσωνικὸς καὶ Προτεσταντικὸς ὁδοστρωτὴρ θὰ συντριβῇ ἐν τέλει, καὶ μαζὺ μὲ αὐτὸν καὶ οἱ σερβίροντες τὰ φροῦτα τῆς ἐσπερίας εἰς τὸν τόπον μος.

Π. Β. ΑΝΔΡΕΟΥ
Μαιζῶνος Πάτραι

ΑΞΙΟΣ ΤΗΣ ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΗΣ

Ο ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΠΑΤΑ

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά,

Λίαν ἐνθέρμως εὐχαριστοῦμεν ὑμᾶς διὰ τὴν προθυμότατην φιλοξενίαν εἰς τὰς στήλας τῆς Ἐγκρίτου Ἐφημερίδος σας τοῦ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 7 5—61 δημοσιευθέντος τόσον ἐπιτυχοῦς καὶ πάντοτε ἐπικαίρου δυστυχῶς ἄρθρου «περὶ τῶν ἀναγκῶν καὶ τῶν ζῃτημάτων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Νικολάου (Σπάτα Ἠλείας) καὶ τῶν περιχώρων» τοῦ δεξιοτέχνου καὶ λίαν ἀγαπητοῦ δημοσιογράφου κ. Διονυσίου Λ. Γεωργοπούλου.

Ἀποτελεῖ πράγματι ὄνειδος ἐν μέσῳ εἰκοστῷ αἰῶνι ἡ ὕπαρξις μιᾶς καταστάσεως ἀθλιωτάτης ἀπὸ ἀπόψεως συγκοινωνιακῆς ὁδοῦ καὶ μάλιστα εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν ὁμιλοῦμεν περὶ πλανητικῶν κατακτήσεων καὶ περὶ ἀξιοποιήσεως τουριστικῶς τῶν ἑλληνικῶν τοπίων.

Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Ὀρφανοτροφεῖον Ἁγ. Νικολάου κάτοι δύναται νὰ ἐλπίζῃ τις ὅτι τοῖς πᾶσι εἶναι γνωστὸν ὅτι ἐκπληροῖ 1) θρησκευτικοὺς σκοπούς διὰ τῆς διαφυλάξεως τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνος τοῦ θαυματουργοῦ Ἁγ. Νικολάου καὶ τῆς προσελεύσεως πολλῶν χιλιάδων προσκυνητῶν 2) Φιλανθρωπικοὺς καὶ Ἐθνικοὺς σκοποὺς διὰ τῆς περιθάλψεως συντηρήσεως μορφωσεως καὶ ἀποκαταστάσεως ὀρφανῶν ἐγκαταλελειμμένων καὶ ἀπροστατεύτων Ἑλληνοπαίδων καὶ 3) Τουριστικοὺς σκοποὺς διὰ τῆς διαθέσεως ἐλκυστικῶν φυσικῶν καλλονῶν, ἔχει μείνει δυστυχῶς ἐξω τοῦ ὀπτικοῦ πεδίου τῶν ἁρμοδίων καὶ ἑπομένως μένει μὲ τὴν πικρίαν τῆς ὁλοσχεροῦς ἐγκαταλείψεως.

Εἴθε διὰ τοῦ ἄρθρου τὸ ὁποῖον εἰς τὴν Ὑμετέραν Ἐφημερίδα ἐδημοσιεύθη τόσον ἐπιτυχῶς νὰ προκαλέσῃ ἰσχυρὸν καὶ ἀποφασιστικὸν ἐρεθισμὸν τῶν ἁρμοδίων ἵνα κινηθῶσιν δραστηρίως πρὸς ἐπίλυσιν τοῦ τόσον φλέγοντος διὰ τὸ Ἐκκλ. Ὀρφ)φεῖον καὶ τὴν γύρω περιοχήν.

Εὐχαριστοῦμεν θερμότατα
Μετὰ βαθυτάτης ἐκτιμήσεως
Ὁ Διευθυντὴς
ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ

ΑΝΤΙ ΤΟΥ ΤΙΡΜΟΙΣΟΝ ΜΙΑ ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΡΙΓΓΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. (Ἰδ. ὑπ.). Δὲν ὑπάρχει κανείς, ποὺ νὰ μὴν ἔχῃ νευρώσει ὅταν προσπαθῇ νὰ ἀνοίξῃ μίαν φιάλην μπύρας ἢ οἴνου καὶ ὀφελλὸς καταστρέφεται ἡ ἀντιστάσει κοχλιαρᾶς ἀντιστάσεως. Μὲ τὸ «Κόρκμαστερ» ὅμως ἕνα νέον βοήθημα, τὸ ὁποῖον κατεσκεύασε τὸ ἐργοστάσιον Μπρίτις "Οξυζὲν Σπάρκλετ, φαίνεται ὅτι τίθεται τέρμα εἰς τὰς ἰδιοτροπίας τῶν φελλῶν καὶ τῶν τιρμπουσόν. Τοῦτο ὁμοιάζει μὲ μίαν χ-νοῆρὴν μεταλλίνην σύριγγα ὑποδορίων ἐνέσεων.

Ἡ θελόνα εἰσάγεται εἰς τὸν φελλόν, ἕνας μοχλὸς, ὑπάρχων εἰς τὴν μίαν πλευρὰν πιέζεται διὰ κὰ διοχετεύσῃ ἐντὸς τῆς φιάλης μικρὰν ποσότητα μονοξειδίου τοῦ ἀνθρακος, καὶ ὁ φελλὸς ἐκτινάσσεται. Ἡ ἀμπολλὰ ἡ περιέχουσα τὸ ἀέριον εὑρίσκεται ἐντὸς τῆς σύριγγος εἶναι δὲ ὁμοία πρὸς τὴν χρησιμοποιουμένην διὰ τὴν παρασκευὴν ἀερισμένων ποτῶν. Τὸ «Κόρκμαστερ» στοιχίζει ὀλίγον περισσότερον ἀπὸ ἕνα κοινὸν τιρμπουσόν, μὲ μίαν ὅμως ἀμπούλαν δυνάμεθα νὰ ἀφαιρέσωμεν 50 —70 φελλούς, τοιοτρόπως δὲ ἰσοφαρίζεται ἡ κάπως ὑψηλὴ τιμή του.

ΤΟ ΣΗΜΕΡΑ

Ἐξεδόθη τὸ 47ον τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ «ΣΗΜΕΡΑ». Μεταξὺ τῶν περιεχομένων καὶ τὰ ἄρθρα καὶ αἱ μελέται. «Ὁ Χριστὸς καὶ ἡ Λαμπρή» ἄγνωστον ἄρθρον τοῦ Ἀνδρέα Λασκαράτου. Ποῖα ἦτο ἡ πραγματικὴ Κωνσταντινὴ (τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου, κ. Ἐπ. Δασκαλάκη). Τὸ Πάσχα στὸ Ἡράκλειο τῆς Κρήτης (τοῦ θεολόγου κ. Νικ. Ε. Δευγαλάκη). Μελάλει ἄγνωστοι καὶ παραγνωρισμένοι ὑπηρέται τῆς ἀνθρωπότητος (τοῦ Ἀντρέ Καστελό). Τὰ ἄγνωστα ποιήματα καὶ ποιήματα τοῦ Κωστῆ Παλαμᾶ (ἀνακοίνωσις τοῦ κ. Χρ. Εὐαγγελάτου). Τὸ ἐρωτικὸ μυθιστόρημα τῆς μὲ Μπᾶ Νταναλὸ καὶ Λοΐζας Βήτσι). Φαλερὸ (τοῦ κ. Ν. Προεστοπούλου). Ἕνα ξεριζωμένο πλατάνι (διήγημα τοῦ κ. Νάσῃ Ἀλευρᾶ). Τοπωνυμικὰ προβλήματα, τὰ Πατήσια τῶν Ἀθηνῶν τοῦ κ. Ἀθηνογένη Δ. Χατζηπαναγιωτίδη). Εἰδικὲς σελίδες ἀφιερωμένες εἰς τὰς τελευταίας ἐπιτεύξεις τῆς ἐπιστήμης, τὰ